

Det var två kungar, som
härskade över halva dalen, var en
härskade över Vato, en över Vite.

De kom i strid med varandra.
Vato besegrade Vite, som bara fick
frönigro. Vatos rike blev stort. Då
sade Vite: "Som straff måste det
offras tre människors liderna genom
ditt rike bli lika stort."

Då sade Vato till straff på Vites
spädans: "När det gått så många
år som det finns här på denna
och ned, skall ditt rike inte finnas
alls." Vaterns äter och trä varj år
av frönigro.

På Verkakulle bodde en
jätte. Han hade sin fjälla på
andra sidan Vättern på Hökensås.
Så lyckte honom, att stegat över var
för långt. Då tog han ett spad-
tag och kastade gul i Vättern. Det
blev Vinnisjö och Sandsjön. Så blev
han på Vinnisjö.

Det berättas de i Lyckas
och allmannt häsonkning.

Det var en pingstur från
Vadstena som sågades i djävöds på
tättern. Hon lovade den heliga ping-
sten att blev hon såldad, skulle
hon bygga en kyrka där hon kom
i land. Hon kom i land vid Fiske-
bäck och där lät hon bygga en
kyrka. (Församlingen heter nu
Habo och Gustav Adolf.)

Jonas Jonasson skulle fara till munkarna i Nydala kloster. J. J. var Per Brahe boktrycker och kammarskrivare. På vägen kom han till en kolbotten. Där fick han se ett tempel. Han gick fram och försökte komma in, men dörren var stängd. Där tog han ett kol från kolbotten och skrev på porten "Odeshugn". När han kom till Per Brahe berättade han vad han sett. "Detta vill jag se" sa Per Brahe. Jonas Jonasson fick visa honom vägen. De bröt sig in i kyrkan. Där låg pergamentrullar och på dem såg de att kyrkan heter Åbo. Men än i denna dag heter den Odeshugn.

efter vad Jonas Jonassons skrev på
portan. "Efter Åbo skall du heter
Åman," sa Per Brahe" och så får
du ta dig ett område här. Det
område som han fick heter Tolap.
I reduktionen drog Carl Kl en alla
gods som de inte kunde visa
kungligt brev på. På fick Åman
sina stater. Per Brahe kunde
inte ge kungligt brev.

(Detta har varit en söner
min stater. Frans stater
Åman utgick min mor.

Det var en sägen om
Karl XI. Han var ute och reste
och kom till en prästgård. Präst-
gården var fri för förbräckligt,
men kyrkan var dåligt skött.

På ett annat ställe kom han
till sig det dåligt och fattigt
ut, och de hade många barn,
men kyrkan var fri. Då m-
nade Karl XI att de skulle byta
pastoral. Då trodde han det
skulle ordna sig. Prästerna blev
tvingade att byta.

När Karl XI var ute och
reste en gång, fick han se en
bonde som stod och grät. "Nå,
min kära landbrukare, vad

grädes ni för?" "Det har
varit skifte, jag är fattig och du
har gått hårt mig." "Det är
jill att skänka dem," sa
"Karl XI." "Jag är för fattig."
"Jag skall sköta om det," sa kungen
och det blev rättgärning. "Inte
viste jag, att det var kungen
sade bonden."

Karl XI fick ni vara inför
domaren. Han hade rätt att skära
men han kunde utrycka sig och
faktade rätt. Domaren sade till
"honom: "Ni lyckas första lagen,
men ni förstår inte dess meningar."
"Första lag har ni
mening," sade kungen. Han visade
att han var kung. Domaren fick gå.